

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zadávací lhůta a její možná východiska dle připravované nové právní úpravy zadávání veřejných zakázek

Zákon č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), vymezuje v ustanovení § 43 institut tzv. zadávací lhůty. V aktuálním znění ZVZ se jedná se o obligatorní lhůtu, která stanovuje časové rozmezí, po které jsou uchazeči vázáni svými nabídkami. Po jejím marném uplynutí je zadavatel vystaven riziku, že jím později vybraný dodavatel nebude mít povinnost s ním uzavřít písemnou smlouvu na předmět plnění veřejné zakázky. V souvislosti s připravovanou novou právní úpravou zadávání veřejných zakázek prošel institut zadávací lhůty během uplynulých měsíců legislativním vývojem. Z původního návrhu Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“), které navrhovalo „částečně“ fakultativní stanovení zadávací lhůty došlo v důsledku připomínkového řízení ke změně. Institut tzv. zadávací lhůty se tak stal ryze fakultativním, a to se všemi důsledky, které mohou pro zadavatele do budoucna přinést.

Jedním ze základních předpokladů kontraktačního procesu je, kromě návrhu na uzavření smlouvy a jejího následného přijetí, i vůle jedné či více stran být vázán obsahem nabídky až do doby její akceptace druhým subjektem. V případě zadávání veřejných zakázek je vůle být vázán svou nabídkou jedné strany vyjádřena zejména v ustavení § 43 ZVZ, které stanovuje tzv. zadávací lhůtu. Zadávací lhůta začíná běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a končí dnem doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Stanovení zadávací lhůty v rámci zadávacích podmínek umožňuje zadavateli, aby mohl podané nabídky řádně posoudit a vyhodnotit bez rizika, že nedojde později k uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, neboť tento vybraný dodavatel si svůj úmysl uzavřít smlouvu obsaženou v nabídce se zadavatelem mezitím rozmyslel. Primárním důsledkem výše uvedeného je neuzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, a tím de facto i popření účelu a smyslu samotného zadávacího řízení.

Aktuální znění ZVZ vymezuje zadávací lhůtu jako obligatorní, přičemž její délku nechává pouze na rozhodnutí samotného zadavatele. Platí, že zadavatel by měl stanovit délku zadávací lhůty vždy s ohledem na předpokládanou časovou náročnost zadávacího řízení[1]. Náročnost zadávacího řízení se primárně odvíjí od samotného předmětu plnění veřejné zakázky, jeho rozsahu, povahy a složitosti. Zadavatel by měl mít dostatečnou časovou rezervu pro její případné prodloužení, např. v důsledku neočekávaného prodloužení lhůty pro podání nabídek z důvodu velkého množství dodatečných informací či velkého počtu úkonů zadavatele spočívajících v dožádání dodavatele o písemné vysvětlení nabídky dle § 76 odst. 3 ZVZ. Pokud zadavatel nestihne v zadávací lhůtě provést vyhodnocení a rozeslat oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, pak je možné konstatovat, že zadavatel vlastní vinou maří účel zadávacího řízení. V tomto směru nelze opomenout ani otázku spočívající v naplnění „právní jistoty“ uchazečů o veřejnou zakázku[2], tj. že jednotlivým uchazečům bude odesláno rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nejpozději před koncem zadávací lhůty.

Ustanovení § 43 odst. 4 a 5 ZVZ vymezuje situace, kdy dochází tzv. „stavění“ zadávací lhůty. Jedná se o případy, kdy zadávací lhůta neběží až už v důsledku, že byly podány námitky nebo podán návrh na přezkoumání úkonu zadavatele u ÚOHS.

Význam jistoty

Správné stanovení zadávací lhůty má samozřejmě velký význam k jinému významnému institutu v oblasti veřejných zakázek – jistotě.

Jistotou se dle ustanovení § 73 ZVZ rozumí (pro účely zadávání veřejných zakázek) poskytnutí peněžitého či nepeněžitého plnění k splnění povinnosti vyplývající pro dodavatele z účasti v zadávacím řízení[3]. Celková výše jistoty se odvíjí od předpokládané hodnoty veřejné zakázky, přičemž její maximální výše nemůže překročit 2%, respektive 5% (v případě užití elektronické aukce) předpokládané hodnoty veřejné zakázky.

Stávající znění ZVZ rozlišuje tři způsoby poskytnutí jistoty, a to formu pojištění záruky, bankovní záruky a složení peněžité částky na účet zadavatele.

V případě složení peněžité částky na účet zadavatele může mít nesprávně stanovená délka zadávací lhůty pro uchazeče zásadní ekonomický dopad, neboť ačkoliv tyto peněžité prostředky zůstávají stále de facto ve vlastnictví dodavatele, tak dodavatel má výrazně omezeno vlastnické právo s nimi během plynutí zadávací lhůty disponovat. V případě nadlimitní veřejné zakázky může výše jistoty dosáhnout částky i desítek milionů korun, což při zjevně nepřiměřeném stanovení zadávací lhůty může pro uchazeče, kteří nebyli vybráni zadavatelem k plnění předmětu veřejné zakázky znamenat, že nebudou moci po dobu uplynutí zadávacího řízení, popřípadě uplynutí zadávací lhůty, se svými peněžitými prostředky svobodně nakládat[4].

Podmínka „přiměřenosti“

V důsledku přijetí Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení Směrnice 2004/18/ES (dále jen „Směrnice“) byla započata příprava nového zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), kdy jedna z koncepčních změn se dotkla i ustanovení upravující zadávací lhůtu. Původní návrh MMR nově stanovoval zadávací lhůtu jako fakultativní s tím dovětkem, že pokud ji zadavatel stanoví, tak zadávací lhůta nesmí přesáhnout trojnásobek lhůty pro podání nabídek. Podmínka „přiměřenosti“ zadávací lhůty, jak ji původně navrhovalo MMR postrádala, dle mého názoru, smysl. V kontextu toho, že v připravovaném návrhu ZZVZ došlo k výraznému zkrácení lhůt (jak u nadlimitních tak u podlimitních veřejných zakázek) by znamenalo, že v případě rozsáhlých a nejsložitějších veřejných zakázek jako jsou otevřená zadávací řízení pro stavební práce, by zadávací lhůta nemohla být v zcela krajním případě delší než 90 dnů. Dle mého názoru je to ve velkém nepoměru vynaložených „člověkohodin“ a dalších nákladů spojených s přípravou a administrací per analogiam rozsáhlých zadávacích řízení s následným potencionálním rizikem, že vybraný dodavatel v konečném důsledku odmítne uzavřít smlouvu se zadavatelem.

Podmínka „přiměřenosti“, která původně výslovně stanovovala, aby zadávací lhůta nepřesáhla trojnásobek lhůty pro podání nabídek, neměla žádnou oporu v aplikační praxi, přičemž ani důvodová zpráva k ZZVZ k podmínce přiměřenosti neposkytla žádný podrobnější komentář. Na základě rozsáhlého připomínkového řízení se MMR rozhodla podmínku „přiměřenosti“ ze znění připravovaného ZZVZ vypustit.

Finální stav?

Ačkoliv návrh nového ZZVZ, in contrario stávajícímu právnímu stavu umožňuje výrazně zkrátit lhůtu pro podání nabídek, a tím urychlit i průběh samotného zadávacího řízení, nebude se možné v budoucnu vyhnout situacím, kdy bude průběh některých zadávacích řízení, ať již na základě objektivních či subjektivních skutečností, prodlužován. Pro tyto případy bude zadavatel stále disponovat možností stanovit zadávací lhůtu, která výrazným způsobem vylepší právní postavení

zadavatele[5] (ve smyslu případné otázky náhrady škody) v situacích, kdy s ním vybraný dodavatel odmítne uzavřít smlouvu.

Přestože aktuální znění návrhu ZZVZ navrhuje stanovit zadávací lhůtu jako nepovinnou součást zadávacích podmínek, to však neznamená, že v případě, kdy zadavatel využije svého práva a zadávací lhůtu stanoví v rámci zadávacích podmínek, tak ji může stanovit jako libovolně dlouhou. I v kontextu navrhovaného ZZVZ bude stále platit, že zadávací lhůta bude muset být stanovena přiměřeně, a to s ohledem na povahu, rozsah a složitost předmětu plnění veřejné zakázky.

JUDr. Radoslav Lukovič,
advokátní koncipient

[SPOLEČNÁ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ](#)
[Balcar, Hrouzek, Veselý, Zelenková](#)

Palác Riesů
Panská 895/6
110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 231 133
Fax: +420 222 231 819
e-mail: sak@akspol.cz

-
- [1] JURČÍK, Radek. Zákon o veřejných zakázkách, Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 298.
- [2] JURČÍK, Radek, Veřejné zakázky a koncese, 2. vydání. Praha: C. H. Beck. 2014, s. 584.
- [3] JURČÍK, Radek. Zákon o veřejných zakázkách, Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 428.
- [4] TUREK, Jan, KYSELOVÁ, Tereza. Zadávací lhůta a uvolnění jistoty dle zákona o veřejných zakázkách. Veřejné zakázky. 2014, č. 4, s. 38-39.
- [5] Jednalo by se zejména o situaci uvedenou v ustanovení § 1729 odst. 2 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, kde smluvní strana, která jedná „nepoctivě“, je povinna nahradit druhé straně újmu způsobenou takovým nepoctivým ujednáním. V případě „nepoctivého“ jednání by se postupovalo dle obecných ustanovení o náhradě škody v OZ.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulační priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do](#)

roku 2027

- Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti
- Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách
- Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny
- EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků
- Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody
- Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu